

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 30 grudnia 2025 r.

Pozycja 322

POSTANOWIENIE

z dnia 4 lutego 2025 r.

Sygn. akt Ts 78/24

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] sp. z o.o.
o zbadanie zgodności:

- 1) art. 6 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1469) w zakresie, w jakim „pozwalają radzie gminy na określenie górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości z pokrzywdzeniem przedsiębiorców wykonujących usługi na ich rzecz, a także w takim zakresie, w jakim pozwalają radzie gminy na określenie ich bez przeprowadzenia jakiejkolwiek procedury ustalenia ich przy wyważeniu interesów tych przedsiębiorców i właścicieli nieruchomości”, z art. 5, art. 7, art. 20, art. 22, art. 32 ust. 1, art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 6 ust. 2 i 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie, w jakim „interpretacja tych przepisów wskazuje na to, że ustalone górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości nie stanowią przedmiotu kontroli przez sądy administracyjne”, z art. 5, art. 7, art. 20, art. 22, art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji;
- 3) uchwał Rady Miejskiej w K. z 21 kwietnia 2022 r. nr [...] i 17 sierpnia 2022 r. nr [...] w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy, za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, w zakresie, w jakim ustalają górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości, z art. 5, art. 7, art. 20, art. 22, art. 32 ust. 1, art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 kwietnia 2024 r. (data nadania) [...] sp. z o.o. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następujących stanów faktycznych.

Skarżąca (świadcząca usługi w zakresie odbioru i przetwarzania odpadów) zaskarżyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O. dwie uchwały Rady Miejskiej w K. w przedmiocie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi (tj. z 21 kwietnia 2022 r., nr [...] i 17 sierpnia 2022 r., nr [...]).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w O. wyrokami z 9 grudnia 2022 r. (sygn. akt [...]) i 10 maja 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargi na powyższe uchwały. Skargi kasacyjne oddalił natomiast Naczelny Sąd Administracyjny wyrokami z 28 września 2023 r. (sygn. akt [...]) i 5 grudnia 2023 r. (sygn. akt [...]).

Orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego, wskazane w skardze jako ostateczne w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, zostały doręczone skarżącej odpowiednio 23 stycznia i 29 marca 2024 r.

Skarżąca zarzuciła, że zakwestionowane w skardze przepisy naruszają zasady zrównoważonego rozwoju, legalizmu i równości, a także wolność działalności gospodarczej i prawo dostępu do sądu.

Trybunał ustalił, że skarżąca, 15 maja 2024 r. została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego. Obecnie prowadzi działalność w formie spółki akcyjnej ([...] S.A. nr [...]).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań, jest oczywiście bezzasadna, lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub inny organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji.

W związku z tym przepisy u.o.t.p.TK zobowiązują skarżącego m.in. do dołączenia orzeczenia wydanego na podstawie kwestionowanego przepisu, rozstrzygającego ostatecznie o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach skarżącego określonych w Konstytucji (art. 53 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK). Orzeczenie to musi posiadać zatem charakter konkretnego i indywidualnego rozstrzygnięcia w przedmiocie praw lub wolności konstytucyjnych, których naruszenie zarzuca się w skardze konstytucyjnej. Będący jego podstawą przepis (ustawy lub innego aktu normatywnego) musi być natomiast źródłem naruszenia wolności lub praw występującego ze skargą konstytucyjną (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK).

Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że wskazane przez skarżącą, jako orzeczenia ostateczne w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 września 2023 r. (sygn. akt [...]) i 5 grudnia 2023 r. (sygn. akt [...]) nie spełniają powyższych warunków.

Należy zauważyć, że orzeczenia te nie rozstrzygają o konkretnych wolnościach lub prawach skarżącej, jak również nie nakładają na nią żadnych obowiązków, które godziłyby

w przysługujące jej wolności lub prawa. Ich przedmiotem, a także przedmiotem poprzedzających je wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O. była jedynie ocena legalności działania Rady Miejskiej w K., a więc kontrola, czy nie doszło do naruszenia przepisów prawa przy podejmowaniu generalnych aktów normatywnych w postaci uchwał określających górne stawki opłat za wywóz odpadów komunalnych (por. postanowienia TK z: 3 kwietnia 2001 r., sygn. Ts 33/01, OTK ZU nr 4/2001, poz. 117 oraz 4 czerwca 2020 r., sygn. Ts 14/19, OTK ZU B/2023, poz. 51).

Trybunał zauważa także, że dołączone do skargi orzeczenia nie zostały wydane na podstawie zakwestionowanych w skardze konstytucyjnej uchwał. Akty te, co podkreślono wyżej, były przedmiotem oceny sądów administracyjnych, a nie podstawą ich orzekania. Przepisem mającym znaczenie dla postępowań zakończonych wyrokami Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 września 2023 r. i 5 grudnia 2023 r. był zaskarżony przez skarżącą art. 6 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (obecnie: Dz. U. z 2024 r. poz. 399; dalej: ustawa o czystości i porządku w gminach). To w oparciu o ten przepis, a nie o zakwestionowane w skardze uchwały stwierdzono, że ustalenie przez Radę Miejską w K. górnej stawki opłat z tytułu zagospodarowania odpadami komunalnymi nie miało znamion dowolności, a zatem było zgodne z obowiązującym prawem.

Skoro przedstawione wraz ze skargą konstytucyjną wyroki nie rozstrzygają o konstytucyjnych wolnościach lub prawach skarżącej, to zakwestionowany w niej art. 6 ust. 2 i 4 ustawy o czystości i porządku w gminach nie był źródłem ich naruszenia.

Mając powyższe na względzie Trybunał stwierdza, że analizowana skarga nie spełnia przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w art. 53 ust. 1 pkt 1 i art. 53 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK.

Powyższe okoliczności są, zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, podstawami odmowy nadania rozpatrywanej skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.